

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਸੀ. ਖੀਚੀ ਜੇ. ਜੇ

ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ , - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 548

30 ਨਵੰਬਰ, 1998

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, 1909-Cl.X—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ 14 ਅਤੇ 16—
ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ—ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ
ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ—ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਤਨਖਾਹ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ — ਸਰਕਾਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਵਰਗੇ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ
ਤੈਅ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪੱਧਰ- ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰਨ ਬਰਾਬਰੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ
ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ- ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਪੋਸਟ ਕਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ
ਹੁੰਦੀ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਕਦੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ
ਕਿਸੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਸਮਾਨ
ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1978। ਦੂਜਾ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ
ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਯੋਗਤਾ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਵਰਗੇ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਸੰਬੰਧਿਤ
ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ
ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

(ਪਰਾ ੮)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ
ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਢੰਗ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰਨ
ਸਮਾਨਤਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ 12)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ ।

ਐਮ.ਸੀ ਬੇਰੀ, ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਜੋ.

(1) ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਇਹ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ.

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਅੰਕੜਾ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਸਨ। 300-600 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਦੂਜੇ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। 750-1300 ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਐੱਮ.ਏ. ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮਿਲੇਗੀ। 775 ਵਜੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੀ. ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 700-1200। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਕੇਲ 1 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ। ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਸਨ। 150-300 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਨਖਾਹ ਨਾਲ। 50 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਸਨ। 350-800 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਨਖਾਹ ਨਾਲ। 50 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਘੱਟ ਸਕੇਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਕੇਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 800-1400 1 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਕੇਲ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ?

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜਾ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨਤਾ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ 135 (ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਬੇਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ।

(5) ਇਹ ਦਾਖਲਾ ਸਬਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1
ਜਨਵਰੀ, 1978 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 300-600। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਸਨ। 350-
800। ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। 50 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਮਾਨਤਾ 1 ਜਨਵਰੀ, 1978
ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

(6) ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸਕੇਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਕਾਂ ਲਈ 750-1300। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ
ਦਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ
ਕੀਤੀ ਸਬਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲਾਗੂ ਕਮੇਟੀ
ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ
ਸੂਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ
ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨ ਕੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(7) ਸ੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ
ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਕੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(8) ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,
ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਕਦੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ
ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1978। ਦੂਜਾ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣੇ
ਸਮੇਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਵਰਗੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ
ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਸਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ
ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤ
ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ
ਮਿਲਦਾ।

(9) ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ
ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ , (1) ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਤਨਖਾਹ ਦੀਆਂ
ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ

ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਾਲ 1959 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1962 ਤੋਂ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਾਮਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

(10) ਕਿਰਪਾਲ ਜੀਤ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ' ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੇਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫੈਸਲਾ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

(11) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਹੋਸ਼ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਸਨ। 300-600 ਹੁਣ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ।

(12) ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਪੁਆਇੰਟ ਨੂੰ ਪਿੱਠ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਪੱਧਰ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋੜਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਢੰਗ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰਨ ਸਮਾਨਤਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(13) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਮਹਿਕ